

Č. 9828.

O b e c n í d á v k y: Slovy »domy vystavěné roku 1917 a později«, užitými v § 1 odst. 3 pravidel o vybírání obecní dávky z nájemného v Liberci z r. 1923, nelze vyrozumívati také přístavby, přestavby a nástavby.

(Nález ze dne 18. dubna 1932 č. 2822.)

V ě c: Marta G. v L. proti zemskému úřadu v Praze o obecní dávku z nájemného.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: St-lce byla jako spolumajitelce domu č. p. . . v Liberci předepsána obecní dávka z nájemného za rok 1925 ve výši 2532'95 Kč, za rok 1926 ve výši 2029'20 Kč a dodatečně za rok 1924 ve výši 403'25 Kč. Odvolání st-lky bylo v cestě instanční nař. rozhodnutím zamítnuto z těchto důvodů: »Napadeným rozhodnutím zamítnut byl požadavek st-lky, aby dávka z nájemného z místností pronajatých Heřmanu G. byla snížena na ½ sazeb uvedených v § 1 prav. o dávce z nájemného, ježto místnosti tyto jsou osvobozeny od domovní daně, a zamítnutí bylo odůvodněno tím, že se poloviční osvobození od dávky vztahuje podle § 1 pravidel jen na domy, vystavěné v r. 1917 a násl., neplatí však pro přístavby, přestavby a nástavby, jako je tomu v daném případě. Proti tomuto výkladu slov »vystavěných domech«, jako by tu šlo jen o novostavby a nikoli též o přístavby, přestavby a nástavby, namítá st-lka, že z těchto slov nelze tento závěr vyvozovati a že jest přihlížeti při výkladu onoho ustanovení k úmyslu uvedeného ustanovení, snížení břemeno nájemníkovy, jež v nových domech by bylo mnohem vyšší, než ve starých, hledíc k rozdílu činží. Než i když přiznati dlužno správnost názoru, že § 1 odst. 4 (správně odst. 3) pravidel má svůj důvod v této tendenci, nelze na druhé straně přejíti znění tohoto ustanovení, v němž výslovně se mluví o vystavěných a nikoli též o přístavěných, přestavěných domech. Na tento výklad nemá pak ani vlivu poznámka vzorných pravidel, již se st-lka na podporu svého mínění dovolává, protože v pravidlech samých názor st-lčin nedošel výrazu. Rovněž bez významu jest odkazovati na znění zákonného předpisu pro stavby z let pozdějších, než o jakou jde v daném případě.«

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí uvážil nss toto:

Podle § 1 odst. 3 pravidel o vybírání obecní dávky z nájemného v Liberci, schválených zsv-em výnosem z 10. července 1923, snižuje se tato dávka při domech vystavěných v roce 1917 a později. převyšuje-li nájemné částku 400 Kč, na polovinu.

Stížnost má za to, že slovy »domy vystavěné v r. 1917 a později« nerozumí se pouze novostavby, nýbrž i přístavby, nástavby a přestavby, neboť rozhoduje prý jedině a to zvláště z důvodů ekvitních, zda dotyčnou stavbou byl získán nový nájemní objekt, což v daném případě nebylo vyšetřeno. Nss nemohl stížnost shledati důvodnou.

Praví-li pravidla, že poloviční sazba se platí v domech vystavěných v roce 1917 a později, pak možno podle výslovného znění pravidel přiznatí tuto výhodu jen domům, které skutečně v této době byly vystavěny, nikoli však oněm místnostem, které se nalézají ve stavbách již dříve zřízených, které byly jen přestavbou, přístavbou neb nástavbou pozměněny. Toto ustanovení pravidel, které stanoví výjimku ze všeobecné dávkové sazby, nelze vykládati extensivně a je bez významu, zda by snad důvody ekvitní mluvily pro to, aby poloviční sazba byla přiznána také přístavbám, nástavbám a přestavbám nastalým po naznačeném termínu.

Extensivní výklad, jaký dává stížnost odst. 3 § 1 dávk. pravidel, nelze odůvodnit ani zřetelem na spojitost sporného ustanovení s předpisy zákona o ochraně nájemníků. Nelze přehlédnouti, že pravidla, podle nichž dlužno sporný případ posuzovati, byla schválena zsv-em 10. července 1923, tedy za účinnosti zák. o ochraně nájemníků č. 85/23. Tento zákon však vylučuje ze své účinnosti v § 31 bodu 1 — na rozdíl od pozdějších zákonů, v nichž, jako na př. již v zák. č. 85/24, vylučují se nejen domy, nýbrž i přestavby, přístavby a nástavby domů, pro něž bylo uděleno nebo se udělí stavební povolení po 27. lednu 1917 — toliko »domy, pro něž bylo uděleno nebo se udělí úřední povolení stavební po 27. lednu 1917«, takže sporná pravidla odpovídají úplně tomuto zákonu, a příslušné ustanovení zák. č. 85/24 a pozdějších nelze do nich vinterpretovati.

Č. 9829.

Živnostenské právo: I. Pro osvobození od průkazu způsobilosti podle § 3 zák. č. 112/27 stačí i takové pouhé faktické zaměstnání, kterým mohl uchazeč získati vědomosti a zkušenosti, jež jest pokládati za dostačující právě vzhledem k tomu, že jde o kvalifikaci nabytou před účinností cit. zák. — II. Živnost hostinská nebo pouhé vedlejší zaměstnání domácí ve smyslu čl. V. lit. e) uvoz. pat. k živn. ř.?

(Nález ze dne 18. dubna 1932 č. 2950.)

Prejudikatura: ad. I. Boh. 8739/30.

Věc: Marie B. v Praze proti ministerstvu obchodu o povolení k vyvařování pokrmů.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výměrem z 1. června 1928 nevyhověl magistrát hlav. města Prahy žádosti st-řičině za udělení koncese hostinské a výčepní s právem podávati pokrmy do domu čp. ... v Praze, ježto podle zák. č. 112/27 ani nepodala průkazu způsobilosti, ani nepředložila dokladu o tom, že by jí mohlo býti přiznáno osvobození od něho ve smyslu § 3 cit. zák. K tomu doloženo, že st-řkou předložená dvě vysvědčení jí pouze potvrzují, že byla jako soukromá účastnice ve vaření a dále, že pravi-